

V.P. AMAT, una pintora internacionalista

Pot ser que gairebé ningú hagi vist els quadres que ara s'exposen amb la signatura de V.P. Amat. Una signatura una mica críptica, misteriosa, la d'una dona internacionalista. La seva pintura, amagada en caixes, surt ara a la llum com una revelació pòstuma.

L'obra de Victòria Amat recull allò universal de l'ésser humà utilitzant la màgia dels colors i el traç ferm. L'exili li ha atorgat una visió complexa de la realitat. Amat juga amb la dualitat d'allò visible i d'allò invisible. Desenvolupa formes explícites que donen pas a altres formes subjacents. Enllaça figures polièdriques en una mateixa composició. Els seus llenços es converteixen en un puzzle poètic sorprenent.

Plasticitat i fondària representativa: és el segell de Victòria Amat.

Pintora absoluta del segle xx: Bonnard, Léger, Gris i Ibarrola circulen pel seu pinzell.

Amat cerca la bellesa explosiva de la llum i la fortalesa severa de l'individu. Recria natures blavoses intenses, braços enllaçats, rostres amables i, simultàniament, obre les portes a l'inframón: el dels vençuts. Aquell món de resistència antifranquista.

Victòria mai va treure el cap per la finestra de la popularitat. No eren temps per a les dones amb talent. Però aquests temps actuals, sí que ho són.

Carmen Grimau

Professora i Llicenciada en Història de l'Art

Traducció: Esther Molas

Dolor profundo de mujer. 1963. 46 x 38 cm

Lloc:

Fundació Felícia Fuster
C/ Camps i Fabrès, 3-11, baixos
08006 - Barcelona

www.fundacioffuster.org
felicia@fundacioffuster.org
www.facebook.com/fundaciofeliciafuster
93 677 27 84

Horari:

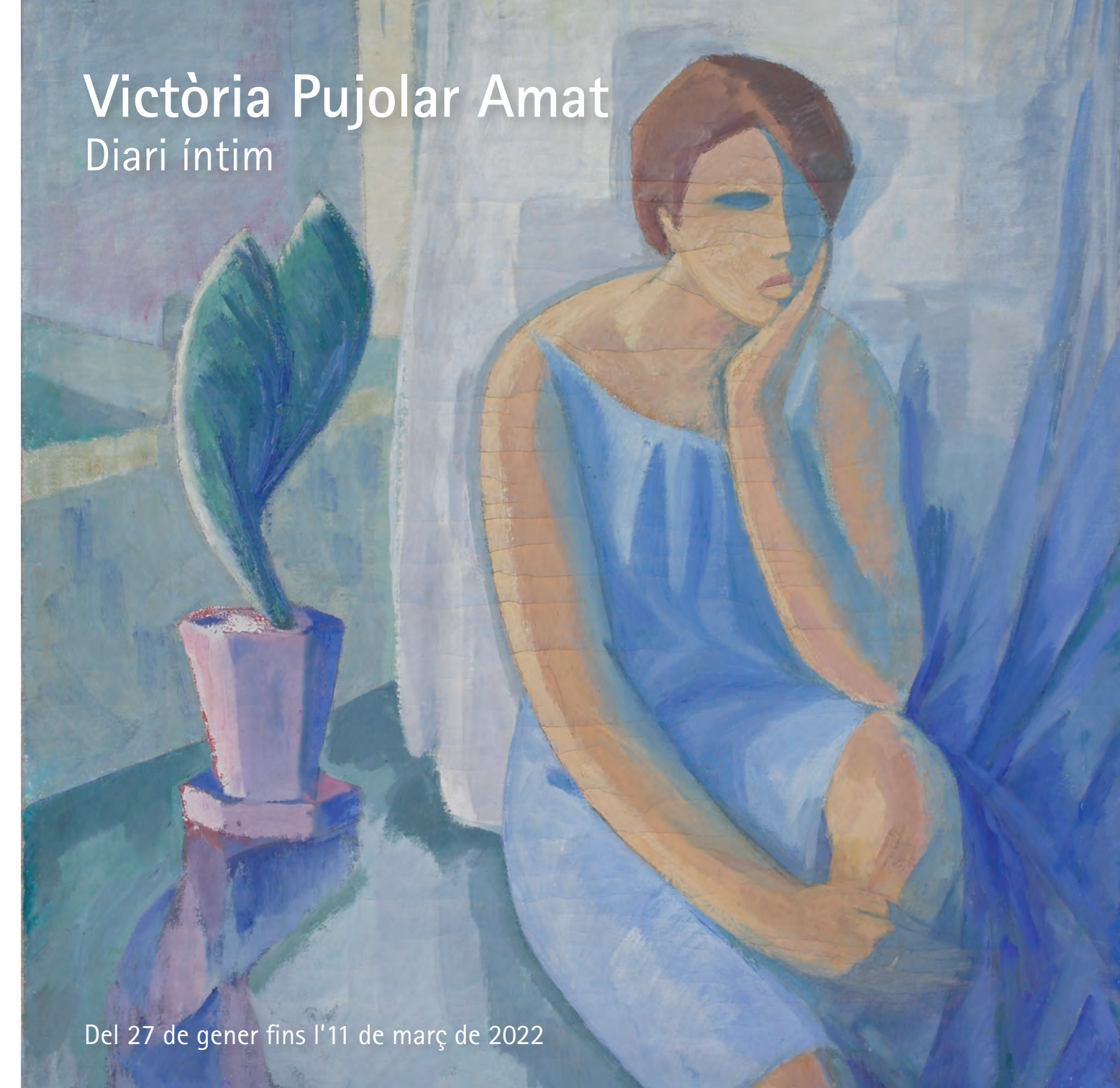
de dimarts a divendres de quatre a set de la tarda.

Organitza:

Victòria Pujolar Amat

Diari íntim

Del 27 de gener fins l'11 de març de 2022

Victòria Pujolar Amat va néixer a Barcelona, el dia 26 de juliol de 1921 en una família catalanista. La seva vida ha estat una autèntica aventura. Republicana, antifeixista, comunista i lluitadora convençuda per un món més just, ha viscut la guerra, l'exili, la resistència antifranquista i la presó, la militància comunista i la clandestinitat, sempre canviant de casa, de poble i de país. Victòria Pujolar en tot aquest periple va criar quatre fills, va ser la veu catalana i femenina de La Pirenaica -la ràdio antifranquista- i, mentre vivia a Bucarest, encara va trobar el temps per estudiar la carrera de Belles Arts, aconseguint finalment el seu somni, poder pintar tot allò que vivia. Va morir a Madrid el 24 de juny de 2017.

Elvira Altés

Comissària de l'Any Victòria Pujolar Amat

Constructores. 1966. 86 x 139 cm

Victòria Pujolar Amat. Diari íntim

L'obra pictòrica de Victòria Pujolar Amat és el document biogràfic, íntim i particular d'una identitat artística nascuda i viscuda *en potència* durant els seus primers trenta-set anys d'existència. Travessada per la guerra, la repressió de la dictadura franquista i l'exili, la seva pintura només es desplegaria en la seva interioritat com una possibilitat que despuntava *en acte* amb l'obra *Dàlies*, pintura que data de l'any 1958, realitzada a París, i sobre la qual recau el fet simbòlic i determinat de l'artista.

Escassos dos anys més tard, a l'*Institut Universitari Nicolae Gri-gorescu* de Bucarest, Pujolar aconseguia afermar aquella petita i delicada representació en la praxi pictòrica mentre s'immergia en una figuració carregada d'emoció, que va jugar, des d'aleshores, a la memòria i a les absències, i que troba afinitats amb l'essència del mestre Cézanne i el color dels artistes de l'escola de París. És a través d'aquesta paleta de colors que va anar component una obra càlida, malgrat la duresa d'alguns temes, una pintura real i honesta que té com a centre absolut la seva història personal.

La present mostra descobreix una selecció d'obres de la col·lecció particular de la família de Victòria Pujolar. El conjunt es divideix en tres àmbits -família, obra política, i paisatges amb ànima-, i està compost per pintures i dibuixos que la sala de la Fundació Felícia Fuster acull amb la voluntat que el públic pugui entrar, a través dels diferents estudis que va realitzar l'artista, en el seu univers privat.

Esther Rodríguez

Curadora de l'exposició

Dalias. 1958. 22 x 30 cm

La Chaqueta. 1992. 100 x 73 cm

La Balada de la Isla III - Cala profunda peinada por el viento. 1998. 74 x 60 cm

Montserrat transferrada. 1992. 73 x 60 cm